

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 793/05
26.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda Gordane Maravić, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, koga brani advokat AB, zbog produženog krivičnog dela prevare iz člana 171. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.br. 28/05 od 17.2.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku kojoj je prisustvovao branilac optuženog, dana 26. oktobra 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe branioca optuženog AA i samo u pogledu odluke o kazni, PREINAČAVA SE presuda Okružnog suda u Beogradu K.br. 28/05 od 17. februara 2005. godine, tako što Vrhovni sud optuženog AA zbog produženog krivičnog dela prevare iz člana 171. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) meseci u koju mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 29.11.2004. godine do 17.2.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Beogradu, pobijanom presudom, oglasio je krivim optuženog AA, zbog produženog krivičnog dela prevare iz člana 171. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije (KZ RS) i za to krivično delo ga osudio na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) meseci u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 29.11.2004. godine do 17.2.2005. godine, a optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka dok je oštećeni za ostvarivanje svog imovinsko-pravnog zahteva upućeni na parnicu.

Protiv napred citirane presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog odluke o kazni s predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna. U ovoj žalbi je stavljen zahtev da optuženi i branilac budu obavešteni o sednici veća u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP).

Republički javni tužilac podneskom Ktž.br. 931/05 od 17.5.2005. godine predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je u smislu člana 375. ZKP održao sednicu veća u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, optuženog AA za koga je njegov branilac izjavio da je obavešten o sednici veća i da odustaje od zahteva za njegovim prisustvom, a u prisustvu branioca optuženog, advokata AB. Na ovoj sednici su razmotreni spisi predmeta zajedno sa pobijanom presudom koja je ispitana u smislu člana 380. ZKP, ocenjeni navodi i predlozi koji su izneti u žalbi, predlog Republičkog javnog tužioca iznet u citiranom izjašnjenju, objašnjenja data u sednici veća, pa je ovaj sud našao:

-da je žalba branioca optuženog AA, advokata AB, osnovana;

-da pobijana presuda kao i postupak koji joj je prethodio ne sadrži povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. ZKP, a na osnovu pravilne i potpune ocene izvedenih dokaza prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje. Na osnovu ovoga pravilno je našao da se u radnjama optuženog sadrže obeležja krivičnog dela za koje ga je oglasio krivim i osudio.

Ispitujući odluku o kazni, Vrhovni sud nalazi da je žalba branioca optuženog AA osnovana.

Pri odmeravanju kazne optuženom prvostepeni sud je cenio objektivnu težinu izvršenog krivičnog dela, a zatim sve one okolnosti pobliže utvrđene i opisane u prvostepenoj presudi. Tim svim okolnostima dat je određeni značaj koje one imaju kod odmeravanja kazne, pa je optuženom izrečena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru u smislu člana 50. Osnovnog krivičnog zakona (OKZ).

Vrhovni sud, međutim, ocenjuje da je izrečena kazna veća nego što je to nužno sa stanovišta svrhe kažnjavanja i zbog svoje neopravdane strogosti ne predstavlja adekvatnu kaznu, pa je u tom pogledu žalba branioca optuženog osnovana. Stoga Vrhovni sud, dajući utvrđenim okolnostima, posebno priznanje optuženog, onaj značaj koji u njegovom slučaju to i zaslužuje, optuženog AA osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru. Vrhovni sud nalazi da izrečena kazna odgovara stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i optuženog kao izvršioca, te da će se izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena u članu 33. OKZ u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 391. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća
Gordana Maravić, s.r. sudija,
Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpavka

Ij